

τῶν Τούρκων, εἶχομεν αὖθις πρὸ ἡμερῶν ἔτέραν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπίστης ἐκδιώξεως τῆς πανώλους. Τὰ πάντα λοιπὸν εἰς κίνησιν, μουσικαὶ καὶ στρατοὶ καὶ ἐξαπτέρυγα καὶ λαμπάδες καὶ Σύλλογοι καὶ ἱερεῖς καὶ κλητῆρες. Μόνον δὲ «Μιαούλης» ἔλειπεν. Τὸ πυροβολικὸν παρατήρεις. Μόνον δὲ «Μιαούλης» ἔλειπεν. Τὸ πυροβολικὸν παρατηγμένον ἐν τῇ ἀνω πλατείᾳ ἐπυροβόλησεν; διταν δὲ "Δαγιος ἐφέρθη πρὸ τῆς θύρας τοῦ φρουρίου ή μᾶλλον ὑπὸ τὰς ὄφρυς τοῦ Σαλισθούργου, ἐνθα ἐγένετο ἡ δέσησις. Αὐτὸς δὲ Σαλισθούργος πρέπει νὰ ἐξηγησθῇ ἀρκετὰ πλέον διὰ τῶν δεήσεων, ἐὰν τυχὸν ὡς ἀνθρώπος καὶ αὐτὸς ἥμαρτεν. 'Εντούτοις ἡ λειτανία αὐτὴ καππως δικαιολογεῖται προκειμένου περὶ ἐκδιώξεως νόσου, ἀλλὰ περὶ ἐκδιώξεως τούρκων! Πλὴν διὰ στρατὸς τί θέλει εἰς τὸ μέσον; ή μήπως θέλωμεν νὰ μάθωμεν νὰ ἐπιζητῇ τὰς Νίκας διὰ τῶν λειτανειῶν ὡς οἱ Βουζαντινοί! 'Επειτα ἀποροῦν διατί οἱ Κερκυραῖοι φεύγουσι τὴν στράτευσιν ἀφοῦ ἔχουσι τὸ μέσον νὰ γινώσι διὰ τοῦ Ἀγίου, πρὸς τί νὰ στρατεύωνται;

Καὶ τὸ ἔξῆς ἦκρον ἀωτὸν ψωφοκοντωσύνης.

— Κύριε μὲ προσβάλλατε.

— Διατί;

— Μὲ τὸν τρόπον σας.

— Ποῖος εἶναι ὁ τρόπος μου;

— Μὲ εἴπετε σύ.

— Καὶ δὲν σας εἴπα σūν;

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

·Ο λοχαγὸς Β.— Κύριε Διοικητά, πρὸς Θεοῦ, μίαν ἀναφορὰν νὰ μᾶς στείλουν ἀλεξικέραυνα.

— Διατί;

— Βίς τὸ ὑπόγειο μᾶς ἔβαλαν δικυρίτιδα.

— !!!

Μεταξὺ δύο 11 ταγμητῶν :

— Κάτι ο Διοικητής μας ἀλλάξε τάλογο;

— Τί νὰ σοῦ κάμη μὲ τὸ βῆμα, ποῦ τοῦ βάλθηκε δχι

ἔνα, ἀλλὰ δεκαοχτὼ θάλλαξη.

— Καὶ δικαίωμα μόνον ἡμεῖς δὲν θὰ λαΐζωμεν.

— *Διν δὲν μᾶς ἀλλάξουν τὸ πετσι

Εὔζωνος λοχίας διδάσκει τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου :

— Μὲ τὸν παραπόδα κάνετε παραπόδα, μὲ τὸν γέρτην κάνετε φέρτεν. Ἡγουν ἔτσι : χόπ, χόπ

Τὸ παράγγελμα ἔξετελέσθη.

·Ο αὐτὸς ποιεῖ τὴν ἔξῆς ἐρμηνείαν :

— Κλινατεπιδεξιὰ θὰ εἰπῇ νὰ γυρίστε κατὰ ποῦ βγαίνει ὁ ἥλιος· μάρε, θὰ εἰπῇ μορομιᾶς.

Λόχος πεζικοῦ ἀσκεῖται εἰς φευδοπολέμους. Εἰς στρατιώτης ἀμαχητεῖ ἀφίνει νὰ τοῦ πάρουν τὸ ὅπλον του, ἐφ' ὃ λοχαγὸς πικρὰ τὸν ἐπιπλήττει.

— *Διε στὰ φέμματα δὲν τὰ κάνομε; ἀς ἡταν ἀλλιῶς καὶ θὰ στὸν εἶχα ξεμπερδέψει τωραδάς.

Προφητεία Μεσσηνέζη.

Τρεῖς Ἀλέξανδροι θὰ λύσουν τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα· διέγας, δὲ μέσος καὶ δικιρός.

Εἰς τὸν Ρούτηρην ἐναπόκειται νάνατρέψη τοὺς ὄρους τῆς παραθέσεως.

— Εἰδες πράγματα! νομοσχέδιον, λέγει, περὶ φάρων καὶ φανῶν. Τί χρειάζονται αὐτὰ πάλιν; μὲ τὰ φανάρια θὰ πῆμε νὰ πολεμήσουμεν;

— Καὶ δικαίως, φίλε μου, διὰ πολλοὺς λόγους χρειάζουνται καὶ αὐτά· ένας λόγος εἶναι καὶ τὸ κεντρικὸν ταμείον.

— Διὰ νὰ μὴ σκοντάφτουν στὸ σωρό· ἀμὲ διερὶ ληστείας νόμος;

— Διτὸ δὰ εἶναι ποῦ εἶναι. Οσάκις ἔρχεται ὁ Κουμουνδούρος εἰς τὰ πράγματα χρειάζεται καὶ ένας νόμος περὶ ληστείας.

Νάτος.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Εἰς τὸν ἔρωτα εἶναι ἀξιολύπητος ὁ ἀδύμικατος, διότι δὲν μπορεῖ νὰ κάγη μάτι.

Εὐχὴ Λορέττας :

·Ω Παναγία! ητις συνέλαβες χωρὶς ν' ἀμαρτήσῃς, βοήθησόν με ν' ἀμαρτήσω χωρὶς νὰ συλλάβω.

·Η δὰς τοῦ ὑμεναίου εἶναι φανὸς ὁ ὄποιος αθύνει τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν γάμων.

·Αἱ τύφεις τοῦ συνειδότος εἶναι συνέπειαι ἡθικῆς δυσπεψίας.

·Η ἀλήθεια παρουσιάζεται πάντοτε γυμνὴ, διότι πρὸ πολλοῦ τὸ φεῦδος τῆς ἔχει κλέψει τὰ ἐνδύματα.

·Ποία γυνὴ ἔχει σταθερότητα πρὸς τὸν ἄνδρα τόσον μακράν ὅσον η μύτη τοῦ Μπένση;

·Τὸ χρῆμα εἶναι ἀριθμὸς δοτὶς προστίθεται εἰς ἀριθμὸν μπονικῶν.

·Τὸ πιστόλι καὶ τὸ ξίφος εἶναι βοῦρτσαι διὰ τὸ γόνον ἀφαιρεῖ τις τὰς ἐπὶ τῆς τιμῆς του καλίδας.

·Δι συστημέναι ἐπιστολαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πέτρον μᾶς φέρονται· οἱ συστημένοι φίλοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶς ζητοῦν.

·Τὰ γράμματα εἶναι πολὺ ωφέλιμα . . . διὰ τὰ ταχυδρομεῖα.

Commerson.